

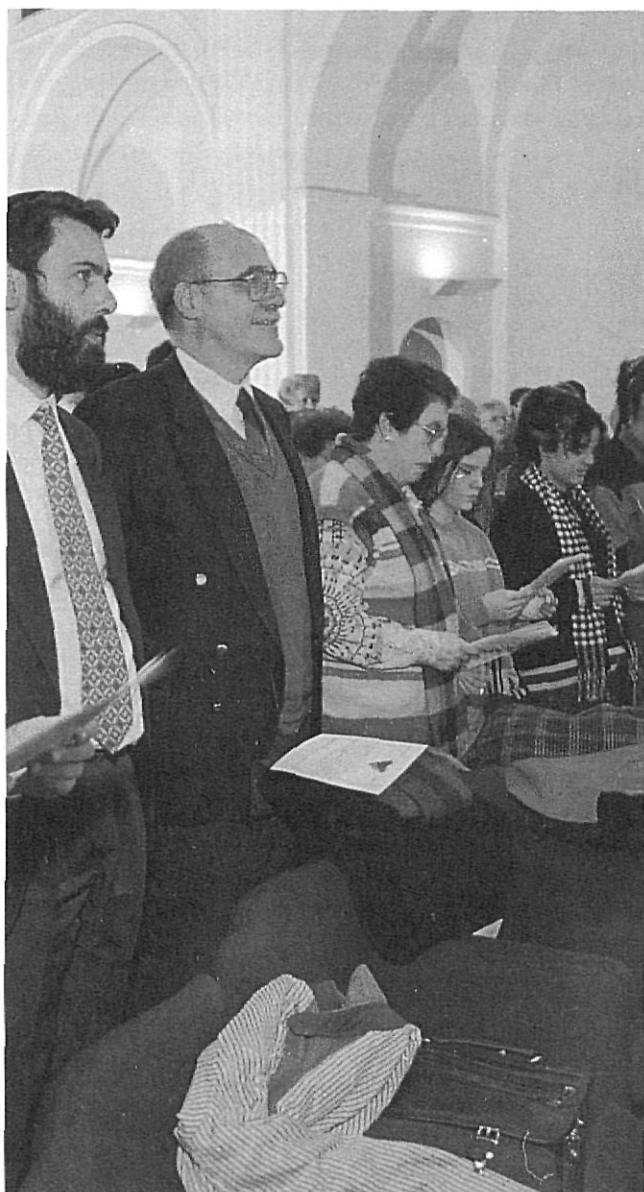
La infanteria catòlica o els cristians de peu

Guillem Farré

Malgrat el procés de secularització i la crisi de vocacions que viu el catolicisme des de fa uns quaranta anys, l'Església segueix identificant-se amb el clergat: home vestit de negre, ple de bonhomia per a uns, rígid i un xic misteriós per a d'altres. En canvi, des de sempre però de manera extraordinàriament explícita amb el Concili Vaticà II, la definició de la comunitat cristiana posa en un mateix pla de dignitat tots els batejats, coll romà i vel de banda.

Aquesta evidència velada ha permès el desenvolupament d'un ric ventall de moviments i associacions que actuen en el marc del catolicisme. A Girona, com sovint pertot arreu, en podem fer una classificació bàsica. D'una banda trobem les entitats diocesanes, amb un estatut oficialment reconegut i que estan a plena disposició de les directives pastorals del bisbe. En aquest conjunt s'agrupen les vint-i-tres entitats que formen la delegació d'apostolat seglar, subdividides en les àrees d'adults i infants-joves. A dins hi ha una gran varietat. Es poden trobar des de l'Adoració Nocturna fins als Cursets de Cristiandat, passant pel món del malalt, els professionals o Vida Creixent, per a la gent gran.

Per als joves hi ha entitats més organitzades com un moviment, per exemple el dels joves obrers, el dels universitaris o el de comarques; però també serveis que responen a realitats més concretes —i més d'acord amb el tarannà de la joventut actual—, com ara el Servei de Colònies i Vacances, l'equip de la Pasqua Jove, el grup Troca o el Centre Cristià dels Universitaris. Reconegut, però amb una entitat absolutament independent de la diòcesi, hi ha l'Opus Dei, amb forta implantació a Girona: unes 500 persones en formen part en diferents graus de compromís, i set sacerdots que apareixen al butlletí diocesà estan incardinats a la Prelatura, és a dir,

ANNA CARRERAS / EL PENIT

Trobada interconfessional de cristians a Girona.

i Calella de la Costa. En total es reuneixen unes 100 persones, tot i que el compromís personal és molt flexible.

Més o menys al mateix moment van començar les activitats del moviment apostòlic de Schöentat, que amb una espiritualitat mariana organitza activitats per a les famílies i joves. Aquesta associació és

que depenen d'aquesta mena de bisbat supraterritorial que és l'Obra del beat José María Escrivá de Balaguer. Hi estan vinculats el col·legi de Les Alzines i el de Belllloc, i els esplais Club Pallerols, Club Rocabrúna, Club Tempir i Club Tramuntana, aquest darrer a Salt.

La viva realitat oficiosa

Al marge del reconeixement oficial trobem una realitat de noves comunitats i moviments, sovint d'abast internacional, que conserven una autonomia d'acció, tot i que solen estar en comunió amb el bisbe i són molt ben acollits per les parròquies amb què col·laboren.

A Girona els manca una coordinació i integració en l'organigrama diocesà, però això no impedeix que des de fa més de trenta anys, en alguns casos, tinguin una presència real i efectiva. El més veterà és el moviment dels Focolars, amb una trentena de membres presents a la capital, a Figueres i a Castell d'Aro, on el 1988 van fundar Mariàpolis, un centre de trobades obert a tots els grups que vulguin utilitzar-lo.

Els següents a arribar van ser els grups de pregària de la Renovació en l'Esperit o Carismàtics. Els primers van començar a Girona en l'església dels claretians el 1984. Ara també hi ha reunions de pregària a Olot, Anglès, Amer

força coneguda pels seus pelegrinatges al santuari alemany que li dona nom.

Al llarg d'aquests anys hi ha hagut altres entitats amb una representació notable, com la Comunitat de l'Emmanuel, però moltes vegades la seva presència depenia de persones que no han pogut assegurar-ne la continuïtat després de desvincular-se'n. En el món associatiu dels laics a Catalunya, però d'una manera especial a Girona, hi ha el sentiment comú que és difícil arrelar; per això el manteniment de moviments i comunitats vives seguirà sent un dels reptes de futur, perquè tot indica que els seglars continuaran guanyant pes i responsabilitat en l'animació de l'Església catòlica.

Celebració de la Vella Pasqual.